

Előfizetési árak:

Egész évre ... 4 kor.
Félévre ... 2
Negyedévre ... 1
Egyes szám ára 10 fillér.
A „Nyílt-tér” sora 20 fill.

Megjelen
minden vasárnap.

Kéziratokat nem adunk
vissza.

BÉKÉSI UJSÁG

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Szerkesztőség:

Békés, V. ker. 92., hova a
lap szellemi részét illető
minden közlemény küldendő.

Kiadóhivatal:

Békés, V. ker. 92. sz.
(a volt Tassy-féle iskola),
hova az előfizetések, hirdetések és a lap szétküldésére vonatkozó fel-
szólalások intézendők.

Felelős szerkesztő: SÉLLEI PÉTER.

A községi takarékpénztár.

A „Békési Ujság” egyik nagy érdeme, hogy a községi takarékpénztár eszméjét, mely annak idején városunk vezető köreiből igen nagy emóciót keltett felvetette. Voltak, akik a legnagyobb örömmel, lelkesedéssel üdvözltek ezt az eszmét, de voltak nem kevés számmal olyanok is, akik hüvösen, sőt ellenszenvvel fogadták.

Azt hittük annak idején, hogy a Békési Ujságban fölvetett eszméhez több oldalról hozzászólnak majd, de bizony ez itt a nyilvánosság előtt mindeddig nem történt meg.

Pedig a községi takarékpénztár föllitása igazán fontos közérdeke ezidőszerint városunknak. Épen azért hasznos szolgálatot vélünk tenni a közügynek, amidőn a községi takarékpénztár kérdését újra fölvetjük s rámutatunk azokra a főbb irányelvekre, melyek szerint a már meglevő községi takarékpénztárak működnek s azokra az eredményekre s előnyökre, melyek a községi takarékpénztár révén a városra származnak.

A községi takarékpénztárak között a legrégebbi s ma az egész országban, de a külföldi pénzpiacra is nagy tekin-

télynek örvendő „Nagykőrösi községi takarékpénztár” 1857-ben alakult azon célból, hogy a helybeli szegényebb néposztálynak is apródonkénti szerzeményei megőrzésére, megtakarított vagyon feleslegének biztos helyre tételére, gyümölcsösztetés útján való szaporítására és hosszabb vagy rövidebb lejáratig *mérsékelt kamat mellett kölcsönvételre*, ennélfogva nemcsak a munkásság és takarékoság érzetének felébresztésére, előmozdítására, hanem *egyeseknek a túl magas kamattól megmentésére alkalom adassék*; figyelemmel e határozatra, a nagykőrösi takarékpénztár célja: egyrészt betétek elfogadása és azoknak gyümölcsösztetés útján a nagy közönségnél a takarékoságot és tőkék képzését, másrészt ezen tőkéknek biztos elhelyezésével az intézet alapítójának hasznosítása mellett a földművelés, ipar és kereskedelem s általában a közvagyonyosodás érdekeit is előmozdítani.

Ezen elvnel fogva nagy és fontos feladatot teljesít tehát a községi takarékpénztár. Előmozdítja egyrészt a földművelés, ipar, kereskedelem s általában a közvagyonyosodás érdekeit másrészt *az elérendő tiszta nyereségből a tulaj-*

donos város egész közönségének vál-lára nehezede községi adó csökkentéséhez hozzájárul s a város által fenntartott és segélyezett kulturális és nevelési intézményeket hathatósan támogatja.

Ime a községi takarékpénztár célja, feladata! Alig hisszük, hogy volna valaki városunkban, aki elfogulatlanul gondolkodva egy ilyen intenciókkal szolgáló intézet föllállításának eszméjét *nyíltan* vagy *titokban* nem helyeselné s szükségét nem érezné.

„A községi takarékpénztárak, mint erkölcsi testületek, különösen a szegény népek, a „kis embereknek”, nyújtanak segédkezet mert a községi takarékpénztárak célja és létjogosultsága abban van, hogy a kölcsönt a lehető legalacsonyabb kamatláb mellett adják és *kezelési költség nélkül*, ami a kölcsönt aránytalanul megdrágítja a legtöbb más alapon szervezett pénzügyintézetnél”.

A nagykőrösi községi takarékpénztárnak törzsvagyona az 1886 évi XXII. t. c. 110 §-a értelmében véglegesen 100,000 forintban állapított meg. Az évi tiszta nyereségynek 10% a takarékpénztár tartalék tőkéjéhez csatoltatik, mely tartalék tőke legkevesebb

JELEK.

Ha durcás az asszonyod,
S a nyelve, haj! pereg;
Szid, korhol, csipked, lármáz,
S hiszed, hogy nem szeret;
Ha gyűlölségnek vélnéd
A sok csetepatét:
Tévedsz bajtárs! Akkor még
Az asszony: a tied!

Am, ha nyájas, beszédes,
Viszálynak nincs helye;
Csupa előzékeység,
S elbájl kelleme;
Ha éreztetni, hogy hű:
Egy szavadra siet:
Pajtás! Ravasz az asszony!
Tán már: nem a tied!

P.

Asszonyi tempó.

— A „Békési Ujság” eredeti tárcája. —

Keleti asszony volt. Fővárosi, flirtelő, szellemes, könnyűvérű, szórakozni kívánó. Mászt nem óhajtott: csak valahogyan agyonütni az élet szomorú unalmát.

Mert a férje nem az az ember, aki szórakoztatni is tudjon. A férjtől elég, ha dolgozik. A szórakoztatás munkáját mások szokták végezni. Ez a világ rendje.

Tehát neki is volt szórakoztatója. Nem könnyű, köznapi asszonyfegyverekkel szerelte, hanem az asszony legszelídítő esz-

közével: a szellemével. A modorával, a lelki épségével, szépségével.

Mert kívánatos volt ám az asszonynak a teste is. Szabályos körvonala, intelligens arcu, — melyre ki-ki járogatott a lélek mosolyogni — karcsu, finom, asszonyos testalkatu nő volt.

Legutóbbi gavallérja egy csinos, elegáns fiatal ember, akit a pályaudvaron szerzett. Ugy történt, hogy egy nőismerősét kísérte ki, aki szenvedélyes dohányzó volt. Midőn beszállt, csak akkor vette észre, hogy az utra nem gondoskodott „cigaró”-ról. A folyosón dohányzott a fiatal ember. Az a bizonyos. A hölgy kiszólt a lépcsőn álló — Laurához — nevezük úgy, hogy nincs „cigaró”.

Laura egy néhány narancsot nyújtott át neki e szavakkal:

— Nesze, édesem, ez jó lesz az utra... Cigaretta pedig lesz annál a... csinos fiatal utitársadnál — és mosolyogva lépett le a lépcsőről.

A fiatal ember — Jenő — halkan felnevetett és udvariasan felajánlotta cigaretta-készletét. Aztán az utazó hölgytől érdeklődni kezdett Laura felől.

A vége az lett, hogy mindennap küldött Laura címére elburkolt forró szerelmi valomást, esdeklést s efféléket.

Laura végre is megunt a sok levelező-

lapot s annyit irt neki, hogy nem bánja no — Isten neki — ad egy találgatást, ha már olyan nagyon akarja az ismeretséget.

Az első találka megtörtént, melyről Laura azzal a benyomással tért haza, hogy Jenő udvarias, finom, intelligens uriember, akivel érdemes elbeszélgetni. A második találkáról már azzal jött meg, hogy Jenő sympathicus férfi. S amikor este a színházból jöttek hazafelé, konstata, hogy Jenő veszedelmesen heves szerelmi természetű, s hogy milyen férfias, támadó a viselkedése...

Aztán eljárógattak színházba, cukrászdába, kávéházba...

Volt Laurának egy kebelbarátnéja. Nem volt titkuk semmi egymás előtt; ez se lett a Laura titka.

Aztán már a fiatal gavallérral két asszony járt szórakozni.

A barátnő — Jolán — szintén férjes nő volt, aki azonban, mint mondá, irtóztott a flirttól. Rajongóan szerette a férjét. Szép volt s kellemes megjelenésű. De lelki intelligenciája alantabb járt jóval, mint Lauráé. Laurának igaz jóbarátnője volt, s szívesen eljárt vele a flirttanyákra — hiszen neki is jólesett egy-egy séta, egy-egy vidám bohém uzsonna.

Mikor egyedül voltak, szóba-szóba került Jenő.

Laura mosolyogva beszélgetett imádójáról,

25,000 forintra növelendő. A takarékpénztárnak mások irányában elvállalt kötelezettségei biztosításául, illetve kielégítésül első sorban a tartalék alap, másodsorban a 100,000 forint alap tőke szolgálnak, de ezeken kívül a város kötelezettségeiért összes vagyoni értékével felelős.

A pénzt gyümölcsöztetni akaró betevőnek tehát sokkal nagyobb garanciát nyújt egy ilyen alapon nyugvó községi takarékpénztár, mint bármely más pénztintézet, „mert míg a részvénytársasági pénztintézeteknél a részvényesek csak részvényeik erejéig, addig a községi takarékpénztáraknál azok alap és tartalék tőkéin kívül a város összes vagyonával és közjövödelmével felelős az intézet összes kötelezettségeiért. Igaz ugyan, hogy a részvénytársasági pénztintézeteknél a kereskedelmi törvény értelmében az igazgatóság összes vagyonával felelős, de ez a községi takarékpénztárak igazgatóságánál is így van, sőt fokozottabb mértékben és nagyobb szigorúsággal, mert az igazgatóság alapszabályszerű kötelessége és jogai tullepéséből az intézetet ért minden bajokért és károkért első sorban felelős, *ugyszintén minden kölcsön kihelyezéséért is, miáltal az intézet nincs kitéve a rossz kihelyezések miatti veszélyeknek.* A vizszámitoló nagy pénztintézeteknek is nagyobb fedezetet nyújt a községi takarékpénztár, mint más vidéki pénztintézet, mert a zárószámadáshoz tartozó összes számadatait, vagyonleltárait, könyveit és okmányait a felügyelő bizottságon kívül a községi képviselő testület és a megyei, illetőleg já-

rásai számvevőség is felülvizsgálja és a legcsekélyebb szabálytalanság esetén a vizsgálat azonnal folyamatba tétetik“.

A községi takarékpénztár ügyeiben határozatot hozó fórum a városi képviselő testület s az intézet üzetét, üzleti ügyeit, beligazgatását a kebeléből választott igazgatóság által vezeti és intézi. Az igazgatóság a vezérigazgatóval 11 tagból áll; tajai, kik 6 évre választattnak, csakis városi képviselők lehetnek. *A választásnál követendő elv az, hogy a társadalomnak lehetőleg minden osztálya képviselve legyen az igazgatóságban.*

Az igazgatóság tagjai közül felváltva a vezérigazgató által megállapított sorrendben az intézet helyiségében naponként egy egy tag, mint napi biztos működik. Az igazgatóság tagjai a vezérigazgatót kivéve rendszeresített fizetést nem nyernek, azonban eshetőleges nyeresémeny jutalékban részesülhetnek.

A képviselő testületi közgyűlés az intézet ügyeit, vezetését, kezelését mindenkor 3 évre, rendszerint saját kebeléből választott 3 tagu felügyelő bizottság által ellenőrzi.

A vezérigazgató s a kezelő tisztvisők a takarékpénztárból kölcsönt nem vehetnek föl s az intézettel semmiféle adóssági, tehát váltó kötelezettségi viszonyban nem állhatnak:

Az intézet évi tiszta nyeresége az az összeg, mely az összes költségek s a netáni veszteségek levonása után fennmarad. A nyereségből 10% a tartalékalap szaporítására 20% pedig az igazgatóság és a kezelő tisztviselők jutalékára fordítatik.

De mindennél világosabban s meggyőzőbben beszélnek a községi takarékpénztár felállításának szükségessége mellett azok a számok, azok az adatok, melyeket a nagykörsi községi takarékpénztár 1908. évi zárószámadásából szerencsések vagyunk közölni.

Az alaptőke változatlanul 200,000 korona. A tiszta nyereség 10%-ából az előirányzott 25,000 frt. rendes tartalék tőke már együtt van, sőt e 10%-ból már külön tartalék tőke címén 30,000 korona, rendelkezési tartaléktőke címén 11,491 kor. 32 fill., árfolyamkülönbözeti tartaléktőke címén 2368 kor. 75 fill., összesen tehát 93,860 kor. 07 fill. tartaléktőkéje van az intézetnek.

Bár az 1908. év első évnegyedében a betétek után 5% kamatot fizetett az intézet s viselte s viseli ma is a 10% tőkekamat adót, továbbá rendkívül alacsony — kezelési költség nélküli — tiszta kamattételeivel a helybeli pénzüpiacot befolyásolta, sőt irányította, mégis az elért tiszta nyereség az 1908. évben 97068 K 92 f-t tesz ki, amely eredmény a pénzt gyümölcsöztető s a hitelt igénybe vevő közönség bizalmának legfényesebb bizonyítéka.

E tiszta nyeresémből levonva az alap és tartaléktőkéknek 4^{1/2}%-os kammatát, maradt 83568 K 92 f., melynek 20%-t az alapszabályok 93. §-a értelmében az igazgatóság, felügyelő-bizottság és tisztviselők jutalékára fordították a következő arányban:

- a) 9^{1/2}% az igazgatóság 11 tagja részére a megjelenések arányában K. 7939.05
b) 3^{1/2}% a vezérigazgató részére K. 2924.91

nevetve illusztrálta mondásait, mozdulatait, meghányták-vetették az egész férfit s együtt nevettek kacagtak rajta. Jolán kissé ellen-szenvesnek találta s csak hidegen bírálta férfi karakterét. Közönyösen beszélt róla s csak azért beszélt, mert Laura szerette, ha róla beszélnek. Folyton az urával hasonlított össze, s a végén mindig megjegyezte:

— No, én nem volnék képes arra, hogy ennyire ugrassam, mint te, te csibész-asszony!

— Pedig elég mafla ehhez az urad!

— Nem, édesem, az uramat én nagyon, nagyon szeretem... Talán meg is halnék, ha megtudnám, hogy nem szeret...

Folyt a flirt.

A két barátnő között egyre szorosabb lett a viszony. Laura úgy érezte, hogy boldog, mivel oly hü barátnőre akadt, mint Jolán, akibe egész bizodalmit helyezte.

Azonban idők multak. Jenő kezdett foglalkozni Jolánnal, talán kissé többet is, mint amennyit az megengedhetett. Laura, mint minden asszony, rögtön észrevette ezt. De várt.

Néhány napi kirándulásra ment a két asszony. Egyszer Jolán egyet gondolt és pakolt. Haza kell mennie. Laura elengedte. Hanem a sors, az a buta sors beleszólt a dologba. Laura megtudta, hogy Jolán táviratilag értesítette Jenőt, hogy jön: várja.

Othton termett ő is rögtön. Jolánt finoman kérdőre vonta. Ez szabadozott, tagadott és telebeszélte a Laura fejét.

— Ugyan édesem, hogy gondolsz ilyet? Én Jenőt? Ugyan menj. Csak tréfáltam, csak meg akartam győződni irántad való vonzalmáról. Mondhatom elég csapodár! Semmi ez édesem. Remélem nem neheztelsz. Ugyis megmondtam volna... stb.

Laura megnyugodott. Hiszen elvégre is az ő imádója. Aztán meg Jolán nem mond valótlanosságokat. Jóbarátnéja. Ezt a próbát megengedhette magának. Abban egy sincsen semmi. Hogy egyszer kétszer a telefonhoz is hívatta, az is csak móka, asszonyi tempó. Egyéb semmi...

Pedig már ekkor a két nő között, anélkül, hogy tudták volna, megindult a csata, a harc: a férfiért. Két asszony, két szenvedélyes asszony harca egy férfiért, aki jogosan egyiké se ugyan, de akinél az elsőség joga mégis Laurát illette.

Jenő utazott. Nem igen akart mutatkozni.

A két barátnő ismét a legbensőbbben élt. Jolán gyakran felhozta Jenőt beszéd közben... Talán vissza se jön. Jobb is. Ugyis csak egy önhitt, üres fráter volt. Mindenképen igyekezett Laura fejéből kiverni a férfit. Amit egy asszony rafinériája kitalál, azt Jolán kitalálta. Amit egy szenvedélyes asszony elkövethet, azt Jolán elkövette...

S Laura már-már bele is nyugodott sor-sába... Hiszen ő ugys csalódnai szokott mindég. Jenő irogatott ugyan neki — de bizonyos tartózkodó volt már a stílusa is. Jolán és Laura — ha nem is oly gyakran mint azelőtt — összejöttek.

Egyszer aztán Laura — vásárolni volt — belép egy cukrászdába.

Az egyik asztalnál bizalmas, mosolygós csevegésben ott ülnek: Jolán és Jenő.

A két asszony halottsápadtan bámul egymásra, a fiatalember zavart, szóhoz nem tud jutni. Szünet.

Laura büszkén végig méri barátnéját, leül egy asztalhoz, megeszik egy fagyaltot, ujságot forgat s távozik. A szomszéd asztalnál halálos csönd, csak a féktelen szenvedélyek, a féktelen női szívek sebes dobogása hallatszik...

Egy óra mulva a két nő találkozik.

— Te szereted Jenőt — suttog Laura.

— Elutazom... Irti fogok. Fog felelni?

— Miért ne? Én őszinte vagyok — felelt nyugodtan Laura — de vigasztalódjék, a partnere kifogástalan... Aztán elváltak.

Laura csak azután gondolkozhatott a történetekről... Hogy is volt csak?

Igen: neki udvarolt egy fiatalember s a legjobb barátnéja elszerezte. El.

A legnagyobb rafinériával, asszonyos fiúkával, hazudozással, bujkálással.

- c) 3¹/₂% a felügyelő-bizottság 3 tagja részére ... K. 2924.91
 d) 1¹/₂% a felügyelő-bizotts. jzö részére ... K. 417.84
 e) 3% a tisztviselők részére ... K. 2507.07

Az ezek levonásával fenmaradt tiszta nyereséget 66855 K. 14 f-t a város a községi adó csökkentésére s kulturális intézményeinek támogatására fordította.

Jól mondja a Magyar Pénzügy c. folyóiratban egyik kiváló ismerője a közs. takarékpénztárak szervezetének és működésének, hogy míg a részvénytársasági pénzügyintézetnél a főcél a részvényesek teljes megelégedése, addig a községi takarékpénztáraknál nem kizárólagos cél a nagy nyereség elérése. Sőt tovább menve, a községi takarékpénztárak, melyek közfelügyelet alatt állanak, csak egy célt tűzhetnek és tűznek is ki feladatul, hogy akit lehet, meg kell menteni.

Békés város nagy érdekeinek megtámadása volna tehát bárki részéről a községi takarékpénztár föllállításának élezése, meggátolása. Ne késlekedjenek tehát vezető férfiaink. Ha más dolgokban eltérők is a vélemények, a közs. takarékpénztár megvalósítása mellett foglaljon egységesen állást a képviselő-testület. Tessék a tervezet elkészítésére bizottságot kiküldeni; ez a bizottság tanulmányozza a már működésben levő közs. takarékpénztárak szervezetét. Ott van a mintául ismertetett nagykőrösi, ott van az épen most alakuló debreceni. Az egyik elsőrendű példája egy régóta működő, a másik egy új, a modern viszonyoknak megfelelően alakult közs. takarékpénztárnak.

Mit csináljon... mit tegyen... mihez kezdjen? Bosszut álljon? Nem!

De! de és de! Fogat fogért, szemet szemért! Vagy az ő megbántott önértével, agyonsebzett, csalódott lelkével, ez új sebével is csak visszavonuljon, elrejtőzzék?...

Az ő sorsa ugyanis a szenvedés, a csalódás mindig, mindenkiben... Elfogja temetni ezt a végtelen keserűségét is!

Nem a férfit! Az hitvány szélkakas, akit már el is felejtett. Szükjelleme, élvvágyó, nagyzóló fráterrel kár volt szóba is állnia. Nem is ez fáj. Ez nem fáj... De Jolán, de a barátnő!

Akiben úgy bizott, akit dédelgetett. akit úgy szeretett! Ilyen guládul megcsalta, szemtelen módon megbántotta a legfájdalmasat: a női önértét.

Azt hitte Jolán: győzött? Nem és nem!

— Én fogok győzni. Én — sóhajtott és lángot vetett nagy két értelmes szeme. Aztán a lelke megint kijárt mosolyogni az arcára. A nagy lelki bánat, a csata szebbé, kívánatosabbá tette. Nem tehetett róla... a bosszuállás nem ment ki a fejéből s mikor arcán az első mosoly megjelent: tudta, hogy mit fog csinálni...

Jolán elutazott... egy nő rokonához.

Jenő a jelenet után tanácsosnak látta elpárologni — végképen.

Laura első dolga volt, hogy Jenőnek min-

Az Indexre.

„Index“ című cikkében azt írja a B. L. hogy mi a szerkesztőjüket és társait indexre állítottuk!? Igazán nem értjük, mit akar mondani. Kérjük magyarul. Azt hallottuk, olvastuk, hogy a boldogult Papp Bélát zsámolyra állították, de hogy valakit indexre állítsanak, azt még nem hallottuk. Pardon! Talpuk alá tettük az indexet, — ugy-e bár? Lám el sem értené az ember! No, mert ez olyan ritkán fordul elő.

Indexre könyveket, az egyház által helytelenített, kárhóztatott könyveket szoktak sorolni. Ezt a B. L. szerkesztője és társai könyveivel nem tehetjük, mert sem egyházi, sem másféle könyveiket nem ismerjük. Csak a lapjokat van szerencsénk ismerni. S ha ezt tettük volna indexre, — minthogy ezzel csak reklámot csináltunk volna lapjoknak, azért csak köszönettel tartoznának nekünk. De ezt se tettük, mert azt mi is tudjuk hogy az indexelés csak reklámot csinál. Azt pedig lapjuk nem érdemelné, hogy a Sannal egy rangra emeljük; mert a Sannal csak erkölcstelen, de nem hazudik és nem revolverez.

Azt gondoljuk, hogy a reklámra csakugyan szükségök van s ezt a nemét maguk eszelték ki.

No de ilyet! A római pápának ezt az eljárását ekként állítani pellengére! Mit szólnak ehhez a hithű és buzgó római katolikus olvasók és párthivek? Így elszólani magukat!

És épen egy szuszra azzal, hogy velünk szemben izraelita polgártársaink érzékenységét védik. Hát ha, mikor ezeket ránk haragítják s tőlünk elhódítják, amazok hozzánk pártolnak?

Csak hogy mi izraelita polgártársainkat nem engedjük. Mert igaz magyar érzéseikről menten bizonyoságot teszünk; valamint arról is, hogy nyelvünket tökéletes tisztasággal beszélnek; némelye tisztábban, mint

den írását, levelét, lapját visszaküldte azzal a kis írással, melyben tudtára adta, hogy ha urí ember, hát kerülni fogja őt.

Aztán hozzáfogott tervéhez. Mire Jolán visszatért: keresztül is vitte. Egy nap lihegve állit be hozzá Jolán:

— Te szereted az én uramat! Neked viszonyod van az én urammal! Itt a levél, a zsebedben találtam — szólt égő arccal.

— Én a te zsebedbe tettem — felelt nyugodtan Laura.

— Tehát igaz? Te szereted?...

— Én nem! De ő igen! — szólt nevetve. Jolán halott-fehéren bámult bele a kajánul mosolygó asszony láztól égő arcába... Aztán sirva fakadt...

— Az uramat. az én szerelmes jó uramat elrabolták... zokogta végzetlen fájdalommal...

— Voilá!.. sziszegte feléje a másik asszony. Jolán felállott. Szelid hangon, könnyes szemekkel szólott:

— Te asszony, te jó asszony... add vissza nekem az uramat... Bocsáss meg... add vissza az uramat...

Laura lassan, nyomatékkal felelt:

— Hódítsd el! Értesz hozzá.

A jóbarátnők sápadtan nézték végig egymást. Jolán letörülte könnyeit s ment. De az urát nem kapta vissza többé soha.

P.

az index zsargonos írója, kinek cikkéből több helyen alig lehet valami értelmet kihámozni. Nos, nem ért velünk egyet a B. L. izraelita polgártársainkra nézve?

Hogy br. Szappankövink beszéde feszélyezné őket, azt nem hallottuk közülök senkitől, sőt tapasztaltuk, hogy ép oly jól mulatnak rajta, mint mi magunk. Ha a B. L. nem mulat, azon csodálkozunk; ha őt Szappankövi beszédmódja feszélyezi, arról nem tehetünk, veszekedjék a Borsszem Jankóval.

És azt hisszük, csak őt feszélyezi. Ugy látszik, az agens provocateur-nek hallotta hírét. Mi is hallottuk. Különben megjegyezzük, hogy a fogadatlan prókátort a közmondás nem sokra taksálja. Mi sem sokat tartunk róla, nem is biznánk rá ügyünket.

A B. L. Szappankövi bárónk szellemi koldustarisznyájának vegyes tartalmáról beszél még. Egy báró és koldustarisznya. Mi ezt a tarisznyát a B. L. nyakában látjuk, benne a kecskeméti igazgató perenoszporájával. És ezt a tarisznyát épen br. Szappankövi barátunk akasztotta a B. L. nyakába. Ám koldulja tele perenoszporával és egyébbel, mi is teszünk bele, ha kér. De emlékeztetjük a 8-ik parancsolatra.

Hogy a mi olvasóink létszámemelésért sóvárognak. Miféle létszámemelésért? Katonai létszámemelésért? Ha valamelyik olvasónk így érti, annál jobb ugy-e? Nem, a B. L. ezen sóvárgásával magára marad.

Vagy hogy olvasóink létszámának az emelését óhajtjuk? Köszönjük szives kérdését, csak meg vagyunk. Hát önöknél mennyi már a 32? Ha azt hiszik, hogy Szappankövi olvasóink létszámát emelni alkalmas, nagyon örvendünk. Ha a fürdőről haza érkezik, fel fogjuk kérni, hogy folytassa. Ugy látjuk egyébiránt, hogy a B. L. írói egészen eltanulták tőle a zsargont.

Megint zsargon. Indexirozás (!?), visszavárás, mandátum halászat mindenféle állásra, egyéni és közéleti suskusok (!?) takarója. Ember legyen, a ki ebből értelmet halász ki. Találomra igyekezzünk valami értelmet megállapítani.

Nem, urak, mi nem halászunk. Nem volt rá eddig szükségünk. A korcsmai kortestanyákat, házalást, bankokkal való pressiógyakorlást, terrorizmust önöknek hagytuk. Értjük, ha boszankodnak, hogy ezekkel sem boldogulnak. Mi csak a magunk vizeire kezdünk ügyelni, hogy be ne rondítsák, s az orvhalászatot gátoljuk. Figyeljük a hálókat, a halászatokat, a csalétkeket s az egész bérletet. S úgy tudjuk, mások is.

Multban elkövetett egyéni és közéleti suskusok (!?). Kerestük ezt a szót lexiconban, latin, német, francia és más szótárakban. Nem találtuk. Ez a B. L. saját külön szótárába tartozik és mi a suskusokhoz való privilégiumát elismerjük a legtagabb értelemben.

Mégis, úgy tetszik, találkoztunk már ezzel a szóval valahol, ha nem csalódunk, a főjegyző leleplezésében. Ha jól emlékezünk ott is szerepelt a *suskus*, a mit későbbben lenyaltak volna már a papírról, csak hogy megszáradt s most már az ügyészség kezében van, a másik leleplezéssel együtt, a miért a B. L. előbbi szerkesztőjének a tánca már megkezdődött, csakhogy nem akar párja akadni.

De úgy látszik van még több suskus is raktáron. *Egyéni* és közéleti suskusok. Nem teszünk észrevételt arra, hogy *egyéni* dolgokkal is foglalkoznak. Nem is tűnik fel. Láttunk már eféléket nem egyszer. Csak le akarjuk ezt szögezni, ha majd megint minket szapulnak egyéni dolgok szellőztetéséért, amit azonban nem mi cselekedtünk. S majd megint az úri tempóról lesz szó. Most csak bámulattal adózunk azért a humanizmusért és álhatatosságért, hogy eddig olyan kiméletesek voltak és meg nem semmisítettek bennünket. No, de a mi késik nem mulik; majd előkerülnek,

Csak annyit jegyzünk meg, hogy ha suskusokról beszélnek, nézzenek szét egy kicsit ott közelébb.

Végül megint az állami iskola. A nagynéni balesete.

Kérdések: Mibe került volna a községnek? Kik apellálgatták a telek-ügyet? Mennyi kiadást okoztak a községnek?

Felelet. A B. L. szerint „a községnek egy fillérébe sem került volna.” Talán mégis. Az épület, a telek került volna valamibe. Mondjuk 80 ezer koronába. Mert nem értesültünk semiféle ügybuzgó vállalkozóról, a ki ezeket egy fillér nélkül előállította volna. Azt pedig tudjuk, hogy ezeket követelte a községtől a kormány. Ezen kívül az épület fentartását is, a mi az állami iskola bábái szerint 40 ezer korona tőkének felel meg. Azt is tudjuk, hogy az öt perzentos iskolai adót is követelte a kormány. És még tandíjról is volt szó. A képviselő testület többsége ezt soknak találta. Azt mondta, hogy azt az egy vagy két iskolát, a mit tőle követeltek, sokkal kevesebből előállítja. Mert nem hat iskolát követeltek. Ebbe bele ugratták a képviselőtestületet. Aztán erőszakoskodtak vele szemben, mint ez az akkori rezsím alatt rendes gyakorlat volt. Port hinteni a szembe, aztán erőszakoskodni.

Jó gyomra lehet a B. L. olvasó közönségének, a mely ilyen állítást is meg tud emészteni, hogy az állami iskola nem került volna a községnek egy fillérjébe sem. No de a régi világban voltak, legalább a mesék világában, emberek, akik termésköveket ebédelték. Kemény eledel!

Kik apellálgatták a telek ügyet? Felelet. Kik voltak azok, a kik miután a bánhidai telkek megvételét megszavazták, azután deputációt küldtek a miniszterhez, hogy ne bánhidán legyen az iskola? Megtalálja őket a kérdező a maga táborában. De apelláltak mások is. Egy kis emlékező tehetség nem utolsó dolog.

Mennyi kiadást okoztak a községnek? A kérdező B. L. szerint úgy 150 ezer koronára körül. Saját érdekekben ne tegye ily sokra. Mert úgy talál járni, mint a fogyasztási-adó-kezelés nyereségével. A 15.000 koronát minden esetre a B. L. barátai szavazták meg a bánhidai telekért. No de jól járt vele az az ott legelő tehén. Nem vezett kárba!

A gyönyörű szép telek. A város központja! A Körösparton. Arra fog terülni a város, mikor majd a Körösre is házakat építenek s Békés egy új Velence lesz. Az ibrányi telek a félreeső, eldugott hely, falusi ésszel mégis ide építették az iskolát székudvarnak és nem az úri utcának. Csodálatos, hogy a pajtás házat vették meg ovodának!

No, de jó! Csináljuk meg az államosítást. S fogjunk kezét minden becsületes szándéku

közügyben. Elfogadjuk. Ráállunk. De szükséges, hogy a másik oldalon is hagyjanak fel „arra az úri modorra nem valló fogással, hogy legsajátabb hibáikért másokat állítanak ki bűnbakul”. A nagynéni balesetét ne rakják a mi kapunkba.

Az álúrvacsora-osztás ügye.

Pünkösdkor szólottunk utoljára arról a sötétlelkűségről, mely a Békési Lapok 1908-ik évi 47. 48. és 49. számainak hasábjain a békési ref. egyház életében előkelő szerepet vivő derék és tiszteletré méltó férfiak meg-rágalmazása által megnyilvánult. Siettünk a sajtóbirósági vizsgálat eredményének tudatásával, akkor azt lehetett hinni, hogy legalább a tettesekre vonatkozólag végmegállapításról beszélhetünk s mert, noha meg kellett döbbernünk azon, hogy csakugyan akadt két presbiter, aki egy olyan tett elkövetésére képes legyen, másfelől némi vigasztalást meríthettünk abból a körülményből, hogy csak Domokos Gáborról, a nagy vadászról, és Domokos Péterről, a főgimnázium egykori pénztárnokáról volt szó, kiknek elsejét a mértéktelen szereplési vágy, másodikat az egyházi és községi választások idejéből lelkében visszamaradt keserűség s a kulcsátnemadásnak büntetlenül maradása elvakíthatta és vakmerővé tette. Arra nem is gondoltunk, hogy aiféle szövetkezetről is beszélhetünk, melynek tagjai presbiter voltak dacára is annyira megtudtak feledkezni magokról, a tizparancsolatról s a gondjokra bizott egyházzól, hogy gyűlöletök tárgyainak befeketiethetése végett hamis tanubizonyosság tételre és a békési ref. egyházközség hírnevének besározására is képesek voltak.

Mert vajon nem sározták-e be ref. egyházközségünk jó hírnevét azok, akik annak világi elnökeiről s más szereplő embereiről alaptalanul s mégis a legteljesebb nyilvánossággal azt hirdették, hogy a legszentebb vallási szertartásnak egy korcsában való kigunyolására tudtak vetemedni? Ugyan minő szellemre kellene következtetnünk az egész egyházközséget illetőleg, ha ez igaz lett volna?

De tegyük fel, hogy igaz volt mind az, amit az Egy presbiter s utána a Több presbiter állított. Még ez esetben is vétettek volna eljárásuk által a ref. egyházközség jó hírneve ellen, mert köteleességük nem az lett volna, hogy szemforgató szenteskedés kíséretében a nagyközönség előtt kiabáljanak a bűnösökre, hanem, hogy az egyházi felsőbb hatóságnak jelentsék fel azokat, amely bizonyára gondoskodott volna a kellő intézkedések megtételéről az iránt, hogy az egyházközség megszabaduljon méltatlan vezetőitől. De az állítások valóságáról szó sincs s az eljárás annál rutabb és megvetésre méltóbb volt. S ezt a rutságot még fokozta a rágalmazóknak az ismeretlenség kényelmes köpenyegébe való burkolódzása.

Pünkösdkor tehát még gondolni sem mertünk arra, hogy a tettesek száma kettőnél is több lehet; de fájdalom, az elmúlt héten arról értesültünk, hogy találkozott öt presbiter, aki ennek a csúf dolognak elkövetésére ugyszólván szövetkezett. *Domokos Gábornak*, a nagy vadásznak s *Domokos Péternek*, a kulcs átnemadónak, társaik is voltak, nevezetesen: *ujvárosi Domokos Gábor*, *Reznek Ferenc* és *Dohányos János*. Szép társaság. S ezek még mindig presbiterek.

Az eset végtelenül fájdalmas, — de tanúságos is. Láthatják a békési ref. egyházközség tagjai, miféle emberek azok, akik, dacára annak, hogy állásuk őket a békési ref. egyház erkölcsi érdekei iránt a fogékonyságnak fokozottabb mértékére kötelezi, képesek elmenni egy r. kath. vallásu lapszerkesztőhöz s azt rábírní egy olyan, valótlanul tartalmazó közlemény közzétételére, amely még akkor is árnyat vetne a békési ref. egyházközségre, ha tartalma megfelelné a valóságnak.

Ujdonságok.

— **Lapunk megjelenése.** Nagy sajnálatunkra a Békésen berendezett nyomda működésének megindításával járó nehézségek folytán lapunknak 31. és 32. száma nem jelenhetett meg kellő időben. Kérjük t. olvasóink szíves elnézését.

— **Haladó iskolaügy.** A békésbányai ref. egyházmegyei hatóság utasítja a ref. iskolákat, hogy iskoláikban — a községi és állami tantervekkel egyezően — a hittan tanítására hetenkint csak két órát fordítson, a III.—IV. oszt.-ból törölje a történelem és term. rajzot, s hogy a magyar nyelv és írásra minél több időt szenteljen.

— **Kézbesítés-ügy.** Járásbiróságunk ujjal panaszt emelt az alispánnál a kézbesítők lassúsága ellen, melyre az alispán azzal felelt, hogy a kézbesítők lóartási díját 200 K.-ról 400 K.-ra emelte fel, egyben szigoruan meghagyta a községnek, hogy a kézbesítőket őrizze ellen, nehogy a lóartási díjat más kiadás fedezésére fordítsák.

— **Kiállítás.** F. év október hó 3-án Gyomán a békésvármegyei gazdasági egyesület a szokásos ló és szarvasmarha díjazással egybekötött állatkiállítást rendez. A kiállítási szándékozók vagy a gyomai előjárásnál vagy az egyet titkáránál (Csabán) levélben is jelentkezhetnek.

— **Tennis-verseny.** A Békési Tennis-Társaság házi versenye folyó hó 16-án, hétfőn d. u. 1/25 órakor veszi kezdetét a főgimn. udvarán levő pályán.

— **Uj tűzoltók.** Az önk. tűzoltóegylet parancsnoksága legutóbb tartott ülésén tagjai sorába Szentgyörgyi Györgyöt, városunk katonai és biráskodási jegyzőjét, továbbá Domokos Gábor iparost felvette. Nem mulaszthatjuk el, hogy ily példákön okulva bárkit is ne serkentenénk arra, hogy ez emberbaráti intézmény nemes céljainak megvalósításához ki-ki erejéhez mérten járuljon hozzá. S aki érez magában e nemes feladathoz elég erőt, szeretettet és önzetlent, önfeláldozó tevékenységet — ez uton is segítse embertársait s törölje le a könnyeket. Erőt, kitartást kívánunk az új tagoknak is s hisszük, hogy a példa követésre talál,

— **Az alügyészi állás.** Békésvármegyei törv. hatósági bizottsága szervezvéen új szabályrendeletét, az alügyészi állást is szabályozta. Ez állás szervezése jóváhagyás végett a miniszteriumban van s így betöltése csak októberben várható. Az üresedésben lévő állásra a pályázók: Kohn Mór dr., Martos József dr. és Simonka György dr. gyulai ügyvédek.

— **A 101. gy. ezred masirozik!** A Csabán államászó 101. gyalogezred csütörtökön indult el a nagy gyakorlatra. Elsőnap Kurticsra, pénteken Aradra mentek s ott is maradnak aug. 30-ig. Innen Lugosra mennek a IV. hadtest zárógyakorlataira.

— **Halálozás.** Most ismét a multkorhoz hasonló gyászír közlését teszi kötelességünké ujságírói tisztünk. F. hó 7-én élete virágában, 23 éves korában hunyt el Varga László, papir- és könyvkereskedő. A derék, törekvő ifjat nagyszámu közönség kísérte f. hó 8-án utolsó útjára. Nyugodjék békében!

— **Nyugdíj.** A vármegye nyugdíjválasztmánya utóbbi ülésén Christó Miklós özvegyének 1312 K, Erdélyi Sándor özvegyének pedig 680 K nyugdíjt állapított meg.

— **Játék a fegyverrel.** Nap—nap után — talán alig van hét hogy ne olvasnánk valahol, hogy a fegyverrel való babrálás, gondatlan kezelés, játék, mennyi s mily szerencsétlenségek okozói. A minap is Kondoroson Molnár János temető csösz 22 éves fia véletlenségből szíven lötte hugát, aki szörnyet halt. Ideje volna már valamilyen uton-módon végét vetni az efféle gyilkosságoknak, s talán épen úgy, hogy míg egy részt fegyvert csak hozzáértőnek volna szabad tartani, mérészt szigorúan büntetni a gondatlan fegyvertulajdonosokat. Hiszen nem kell egyebet tenniök, mint fegyverüket töltetlenül tartani, vagy megtöltve de gondosan elzárni a saját érdekükben!

— **Nehéz sor.** Nemcsak a mi néhai Deci primásunk felett jártak rossz idők, úgy hogy Gyulára volt kénytelen menekülni az éhenhalás elől — de mint halljuk Puresi Jancsi is letette a muzsikáját. — Hej hol is van már az a régi jó mulató világ!?

— **Halálozás.** Sokáig fennmarad emléke nemcsak családjának tagjai között, hanem ismerősei széles körében is, Jámbor Sándor csizmadiamesternek, községünk iparosai Nestorának, akit hónapokon át tartott betegség után 73 éves korában f. hó 11-én nagy közönség igazi részvétellel kísért utolsó útjára. Az elhunyt derék férfit példás családi élete, becsületessége, munkakedvelése és kifogyhatatlan humora tisztelet és szeretet tárgyává tette mindenki előtt. A békési ref. egyházközség ékecszólo lelkipásztora, Kecskeméti Ferenc, a koporsója felett tartott, szívet-lelket megindító gyászbeszédben méltatta jellemét és erényeit. Felesége, leánya, három testvére és számos unokája siratja. Áldott legyen közöttünk emlékezete!

— **Köszívű anya.** Varga Sára berényi illetőségű asszony, aki Kecskeméti Sándor ugyancsak berényi lakossal sokáig vadházaságban élt, afelett való elkeseredésében, hogy Kecskeméti elkergette, illetőleg visszafogadni nem akarja, kicsi gyermekét, kinek apja Kecskeméti Sándor, a Körösbe akarta ölni. Azonban észrevették s elvették tőle a gyermeket. Utóbb kitűnt, hogy Sára néni alaposan be volt csudálkozva. Átadták a mberényi rendőrségnek.

— **Baleset.** A vasárnapi tűzoltó multság alkalmával Konsitzky János malomtulajdonos villamos szerelője egy, a multságon nyert zsebkést kinyitva tette a zsebébe. Véletlenségből lehajolt s az éles kés jobb combján az ütőeret átvágta. Nagyfoku vérvesztése folytán kocsin szállították lakására — nagyobb veszély azonban már nem fenyegeti.

— **Kölcsönkenyér visszajár.** Vágási Julianna párisi lakosnő Püski József szintén helybeli cigány férfitől — akivel annak idején közös háztartásban élt — az idő alatt sok nyaklevest, pofont s más efféle cirógató sokat eltűrt szívesen. Most azonban, miután különváltak, Vágási Juli úgy gondolkodott,

hogy illő volna azokat visszafizetni. E héten aztán egy nagy kövel úgy fején találta Püski Józsefet, hogy az testi sértés címén eljárást indított ellene. Julis váltig igéri, hogy a többi is visszafizeti — illetőleg leüli így apránként.

— **Anyakönyvi hivatalból.** Aug. 8—14-ig. *Születtek:* Varga Károly és Dóka Erzsébet fia László, Kovács Bálint és H. Kovács Julianna leánya Julianna, Pataki Imre és Okányi Zsuzsanna fia László, Bartyik György és Korcsok Éva fia István, Diósi József és Steiner Teréz leánya Julianna, Pándi István és Püski Julianna fia Imre, Oláh István és Kis László Szabó Julianna leánya Zsuzsanna, Zsarnay József és Lőrinc Erzsébet fia József, Károly Ábel és Hadabás Mária leánya Anna, Szücs László és Pap Julianna leánya Julianna, Bíró András és Vizsnyieai Mária leánya Mária, Bálint György és Durkó Erzsébet fia György, Baricsa Gábor és Egeresi Zsuzsanna leánya Rebeka, Molnár István és Vári Zsuzsanna leánya Zsuzsanna, Kertész Sámuel és Kis Anna leánya Anna, Farkas József és Lipták Erzsébet leánya Mária, Bányai Mihály és Csuta Zsuzsanna leánya Mária, Liskai István és Hamza Mária fia László, Lovas István és Révész Erzsébet fia Imre, Pázsit János és Tamás Margit leánya Gabriella.

Meghaltak: Brenner Sámuel és Fried Regina leánya Anna bélhurutban, Balázs Lajos és Baji Zsuzsanna leánya Erzsébet rángöröcsben, Bagi László és Kovács Julia fia László bélhurutban, Péva Mátyás és Gyurik Judit fia István bélhurutban, Vincze Ferencné szül. Dávid Zsuzsanna fia Gábor bélhurutban, Mravec Simon tüdővészben, Pocsaji Lajos és Molnár Julianna fia Lajos, Jámbor Sándor veselőban, Högye András, dermedésben, Vincze Imre és Szabados Julianna fia hörglobban, B. Szabó János és Szekercs Zsuzsanna leánya Julianna bélhurutban, Ilyés András és Liskai Julianna fia István bélhurutban, Kis István és Tokai Anna fia István hörglobban, Szabó Gergely és Kovács Zsuzsanna fia Gergely bélhurutban, Kürti István és Gursó Zsófia fia Imre bélhurutban.

Házasság: Zsurma Pál gör. kel. lelkész és Popovics Zsófia Livia.

Szerkesztői üzenetek.

G. N. Békés. A kértett ügyben elvesztette a fogadást. Mert valamint sok egyéb peres ügyben, úgy telekkönyvi ügyekben is Erdélyt kivéve elkerülhető az ügyvédi költség telekkönyvi egyes bíróságoknál (a járásbíróságoknál). A felek megjelenhetnek a telekkönyvi bíró előtt a hivatalos órák alatt, miután erre külön kitűzött idő nincs. A bíró a feleket meghallgatva kérelmeket a telekkönyvi törvény 121. §-a alapján minden külön díj felszámítása nélkül jegyző könyvbe veszi, melyre csupán a bélyegtörvény által megszabott bélyeg rovandó le. Ezen jegyzőkönyvi kérelmekre hoznak határozatot. Ezáltal nemcsak megtakarítjuk az ügyvédi költséget, de nem tesszük ki magunkat annak, hogy kérelmünket, mint rosszat vagy hiányosat a telekkönyvi hatóság elutasítja, miáltal kárba vész az ügyvédnek fizetett díj és a lerótt bélyegkiadás. Mert hiszen, ha kérelmünk nem teljesíthető, ez esetben a bíró, ki kérelmünkre a határozatot is hozandja, azt föl sem veszi, hanem felvilágosít és kellő tanácsot ellát.

Sokféle ügyes-bajos esetben megkímélhetjük nem csak magunkat, de peres ügyekben ellenfeleinket is a feleslegesen okozott ügyvédi költségektől. Nemesak büntető panaszaink felvételére, de más polgári peres ügyeink elintézésére is, ez idő szerint minden pénteki napon megjelenhetünk ellenfelünkkel a mindenkor csak jóakarattal eljáró bíró előtt, kitől, ha fiskális nincs a dologban, többször mint nem, egymással kibékülve vagy egyezséget kötve, de mindenesetre barátságosan távozzunk.

Gabona áruk.

1909. augusztus 14.

Békésen :		Budapesten :	
Buza	27.— K-tól 28.— K-ig	28.75 K-tól 29.20 K-ig.	
Rozs	17.— . 18.— .	19.50 . 19.65 .	
Árpa	14.— . 14.60 .	15.20 . 15.60 .	
Zab	14.60 . 14.70 .	16.50 . 16.90 .	
Tengeri	15.— . 16.— .	15.50 . 15.75 .	

3140/1909. **A békési járás főszolgabirájától.**

Pályázati Hirdetmény.

Békés nagyközségnél betegség miatt ideiglenesen megüresedett

főpénztári ellenőri állásnak helyettesképen való betöltésére

pályázatot hirdetek és felhivom a pályázni kívánókat, hogy eddigi alkalmaztatásukat igazoló és erkölcsi és vagyoni bizonyítványokkal, valamint az óvadék letételére vonatkozó nyilatkozattal felszerelt **pályázati kérvényüket folyó hó 18-án délután 5 óráig**, de legkésőbb a helyettesítő képviselőtestületi közgyűlés kezdetéig hozzám benyujtsák.

Az állás javadalma évi 1200, azaz Egezerkettőszáz korona.

A helyettes ugyanennyi biztosítékot tartozik nyújtani készpénzben, jelzálogilag vagy óvadékképes értékpapirokban.

A jelzálogi bekebelezés és törlés bélyegköltségeit a község viseli.

A helyettesítő közgyűlés határnapját a pályázatok beérkezése után togom kitűzni.

Megjegyzem, hogy a főpénztári ellenőrnek szabadságideje f. évi szeptember hó 2-án telik le, azonban nagyon kérdéses, hogy munkaerejét addig visszanyeri-e.

Békés, 1909. augusztus 12-én.

Főszolgabíró szabadságon:

Baross Dezső
tb. főszolgabíró.

4264/1909. **A békési járás főszolgabirájától.**

Pályázati Hirdetmény.

Mezőberény nagyközségben elhalálozás folytán üresedésbe jött egyik

községi szülésznői állásra

pályázatot hirdetek.

Ez állás javadalma évi Egyszáz korona készpénzfizetés — havonként utólag fizetve — azonban ezen fizetés az 1908 : XXXVIII. t. c. 30. §. alapján a képviselőtestület 136/1909. sz. határozatának jóváhagyása után évi Kettőszáznegyven korona lesz.

Ezenkívül a bábát minden szülési eset után a segédkezésért 4 azaz Négy korona díj illeti meg.

Hozzáforduló szegény szülő nőknek ingyen tartozik bábai segélyt nyújtani.

Felhivom a pályázni kívánókat, hogy oklevéllel, honossági és erkölcsi bizonyítványokkal felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám **f. évi szeptember 5-ig** adják be.

A választásf a községi egészségügyi bizottság kijelölése alapján Mezőberény község képviselőtestülete fogja megejteni.

Békés, 1909. évi augusztus 11-én.

Főszolgabíró szabadságon:

Baross Dezső
tb. főszolgabíró.

Hirdetések jutányos áron felvételnek lapunk kiadóhivatalában.

Értesítés.

Tisztelettel tudomására hozom úgy az ismételő, mint privát vevőimnek, hogy a szikviz ára a régi ismét. Igaz, hogy a mai általános drágaság indokoltá tette annak árát felemelni, de leszállítottam azért, mert Békésen sok éhes ember van, sok az olyan egyén, aki indolens és kenyérrig.

Mint eddig 5 év alatt, úgy ezután is a legtisztább szikvizet gyártom a legjobb **Buziási folyékony szénsavval**. Engem nem a mindenáron való meggazdagodás, de mindenkor a nép érdeke vezetett és fog vezetni. Lehet, hogy a szikvizgyárak helyben szaporodni fog-

nak, de ne üljenek fel, különösen az ismételő: mint a multban, úgy lehet a közel jövőben is drágán rossz szikvizet fognak kapni. Alulírott 16 éve foglalkozom a szikvizgyártással, bő tapasztalataim vannak e téren.

A szikviz magánosoknak 6 és 10 fillér, ismételőknak 4 és 8 fillér.

Tisztelettel

PÁKH JÁNOS gyógysz.
II. ker. 170. sz.

Hirdetmény.

Ismételő vevőimnek a mai naptól szikvizet csak oly feltétel alatt szállítatok, ha kereskedői v. vendéglői becsület-

szavukat vettem, hogy indolens szájhősök, kenyérrig egyének beszédjei után nem fognak haladni s úgy mint eddig ezután is tolem szerzik be szükségleteiket.

Azt hiszem a nagy nyilvánosság előtt — mondhatom — panaszra okot nem szolgáltatam öt év alatt.

Akik fentiek szerint szavokat nem kötik le velem szemben, azoktól üvegjeimet hiánytalanul bekívánom még a mai napon. Akik megcselekszik, a jövőben is pontos, figyelmes, szolid és tisztességes kiszolgálásban részesülnek.

Békés, 1909. aug. 15.

Tisztelettel

Pákh János
gyógysz. és szikvizgyáros
II. ker. 170. szám.

A békési református egyházi kollégiumban

**két utcai földszinti
:: bolthelyiség ::**

f. évi szept. hó 1-től kezdve
haszonbérbe kiadó.

Értekezhetni lehet a gondnoki hivatalban.

Lévai Istvánnénál (Malomvég)
kihordásra

koszt kapható.

Eladó üzlethelyiség.

Csuta Károly IV. ker. 410. sz. háza jó forgalmu fűszerüzlettel, dohánykistőzsdével és italméréssel, szabadkézből eladó.

Értekezhetni a tulajdonossal fenti szám alatt.

UJ NYOMDA.

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy Ujvároson 92. házszám alatt (a volt Tassy-féle iskola helyiségében) egy a :: mai kornak megfelelő modern, teljesen ujonnan felszerelt ::

könyvnyomdát

létesítettem. Minden e szakhoz tartozó munkáknak legrövidebb idő alatt való elkészíttetését elvállalom, ugymint: különféle nyomtatványok, könyvek, névjegyek, eljegyzési és egybekelési értesítők, bál meghívók és gyászjelentések nyomtatását. Főelvem a szolid ár, tiszta munka és pontos kiszolgálás s már eleve is biztosítom a n. é. közönséget, hogy a nyomdamból kikerült munkálatok a legkényesebb igényeknek megfelelők lesznek.

A n. é. közönség szives pártfogását **PAPP JÓZSEF** kérve vagyok, szolgálataimmal kész — nyomdatulajdonos. —

Mészáros József varrógép, mosógép és kerékpár raktáros **Békésen.**

A világhírű „HELICAL-PREMIER“ angol kerékpárgyár képviselete Békésvármegyére. A „Premier“ kerékpárok az egész világon vezető szerepet játszanak.

Gyors és könnyű hajtás. Szabadonfutóval 40 százalék erőmegtakarítás. Gyári árak, kedvező részletfizetésre is.

Varrógépek elsőrendű gyártmányok: Pfaff, Adria, Afrana, Minerva, Phönix, Naumann, Kayser stb. Singer rendszer, ivhajós, karikahajós és központorsós. A jelenkor legjobb varrógépei családi és ipari célokra, kedvező részletfizetésre. Nagy raktár a legolcsóbb Singer-géptől a legdrágább himző-gépig. Díjtalan oktatás az ujdívatu műhímzésben. Finom gyári géptűk, tiszta fehér csontolaj. Varrógép és kerékpár alkatrészek, gumik, acetelin-lámpák nagy választékban.

A John-féle mosógépek gyári raktára. Árjegyzék ingyen.

A legjobb, legolcsóbb, legtartósabb s legkönnyebb a

cement-tetőcserép.

E cserepek szabályosak, vízáthatlanok, fagyellentállók s hófogóval vannak ellátva.

Nagy fa- és lécmegtakarítás.

Részíti: BLEUER MÓR Békésen

II., 335. és 157. sz. telepén.

Készít továbbá cementlapokat, vasbetétes itatóvályukat, betoncsöveket, kutgyűrűket, kutkagylót, sirköveket, sirszegőköveket, virágcserepeket, határköveket s minden más cementárut.

Elad kitünő minőségű portland és román-cementet nagyban és kicsinyben.

Árjegyzék és költségvetés ingyen és bérmentve.

Egy tisztességes családból való fiu

tanoncul felvétetik
Papp József könyvnyomdájában.

Nyomatott a kiadótulajdonos: Papp József könyvnyomdájában Békésen.